

Warszawa, 7 grudnia 1949 r.

E046 1/80

BIBL

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33723

Kl. 37 b, 6

Zdzisław Meliński

(Katowice, Polska)

37a, 1/80

Element izolacyjny do celów budowlanych

Udzielono z mocą od dnia 23 lipca 1948 r.

Przedmiotem wynalazku jest element izolacyjny do izolowania różnego rodzaju ustrojów budowlanych.

Dotychczas izolowanie ustrojów budowlanych odbywa się z reguły przy pomocy izolacyjnych płyt, płytek lub otulin, zawierających ewentualnie puste przestrzenie powietrzne, przeważnie dopuszczających konwekcję powietrza, jeżeli nie we wszystkich kierunkach to w każdym razie poprzez przestrzeń zawartą między dwiema czołowymi stronami płyty izolacyjnej, nawet pomimo zastosowania w tej ostatniej przestrzeni powietrznych, tworzonych najczęściej za pomocą krzyżujących się ze sobą pod kątem prostym przegród. To krążenie powietrza następuje wówczas między nieszczelnymi przegrodami a wewnętrznymi powierzchniami warstwy górnej i dolnej takiej płyty izolacyjnej, taka zaś konwekcja powietrza pogarsza, jak wiadomo, własności termiczne izolacji. Ponadto, jeżeli chodzi o izolację dźwiękową, znane jest stosowanie otwartych pudeł.

W przeciwieństwie do powyższego element izolacyjny według wynalazku posiada postać szczelnie ze wszystkich stron zamkniętego pudła, wy-

konanego z dowolnego materiału, np. tektury, dykty, drewna i wypełnionego dowolnym materiałem izolacyjnym, najkorzystniej wełną żużlową, odznaczającą się, jak wiadomo, bardzo niskim współczynnikiem przewodzenia ciepła. Szczelność pudła osiąga się przez dokładne sklejenie ze sobą jego ścianek oraz przez powłoczenie ich warstwą paku, smoły lub innego odpowiedniego materiału uodporniającego całość na działanie wilgoci.

Ponieważ wełna żużlowa wykazuje skłonność do osiadania pod wpływem wstrząsów, nie nadaje się ona do wypełniania dużych przestrzeni, tym bardziej że wówczas powstaje krążenie powietrza między wytworzonymi przerwami wypełnienia żużlowego. Dlatego też element według wynalazku najkorzystniej jest podzielić na szereg możliwie małych komór, co można skutecznie w znany sposób na przykład przy pomocy krzyżujących się ze sobą przegród. Przy wypełnieniu takich małych komór wełną żużlową nie powstają wewnątrz nich próżne przestrzenie nawet przy większych wstrząsach elementu izolacyjnego według wynalazku.

Ze względów wytrzymałościowych korzystnie jest pudło izolacyjne usztywnić od wewnątrz płyt-

ta usztywniającą, a ewentualnie także i usztywniającymi narożnikami oraz środkowym czopem, zwiększającym sztywność całego pudła.

Pudło według wynalazku jest tytułem przykładu bliżej wyjaśnione na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia perspektywiczny widok tego pudła, zaopatrzonego w krzyżujące się ze sobą przegrody, a fig. 2 — odmianę tego pudła, polegającą na zastosowaniu narządów usztywniających.

Pudło 1, wykonane z tektury, dykty, drewna lub innego odpowiedniego materiału, jest wypełnione, jak to już powyżej wspomniano, dowolnym materiałem izolacyjnym, najkorzystniej wełną żużlową. Przy zastosowaniu jednakże wełny mineralnej jako materiału izolacyjnego wskazane jest zastosowanie przegród 2 i 3, w celu uniknięcia osiadania tej wełny pod wpływem wstrząsów, jakim może podlegać element według wynalazku.

Ze względów wytrzymałościowych zaleca się pod jedną lub obiema czołowymi ściankami tego pudła zastosować płytę usztywniającą (oznaczoną na fig. 2 liniami przerywanymi) oraz ewentualnie narożniki 4 oraz usztywniający czop środkowy 5. Dla uzyskania należytej szczelności odpowiednie ścianki pudła 1 skleja się dokładnie ze sobą, przy czym dla większej jeszcze pewności osiągnięcia należytej szczelności, jak również w celu uodpornienia pudła 1 na działanie wilgoci, wszystkie jego ścianki powleka się warstwą paku, smoły lub podobnego materiału izolacyjnego. Pudło 1 można również okleić papą.

Zastrzeżenia patentowe

1. Element izolacyjny do celów budowlanych w kształcie pudła, znamienny tym, że pudło (1), wykonane z tektury, dykty, drewna lub innego podobnego materiału, jest szczelnie zamknięte ze wszystkich stron i wypełnione dowolnym materiałem izolacyjnym, najkorzystniej wełną mineralną.
2. Element izolacyjny według zastrz. 1, znamienny tym, że w celu uodpornienia szczelnie zamkniętego pudła (1) na działanie wilgoci jest ono powleczone ze wszystkich stron warstwą paku, smoły lub innego podobnego materiału izolacyjnego.
3. Element izolacyjny według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że w przypadku wypełnienia wnętrza pudła (1) wełną żużlową, posiadającą własność zbijania się, wewnątrz to jest podzielone na szereg mniejszych przestrzeni przy pomocy krzyżujących się ze sobą przegród poziomych (2) i pionowych (3).
4. Odmiana elementu izolacyjnego według zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że ze względów wytrzymałościowych i usztywnienia pod jedną lub obiema stronami czołowymi pudła (1) umieszczona jest płyta usztywniająca, ewentualnie zastosowane są także usztywniające narożniki (4) oraz czop środkowy (5).

Zdzisław Meliński
Zastępca: J. Felkner
rzecznik patentowy

